

Dr. Sz. Nagy László (1934-2019)

1934. július 5-én született Tiszavárkonyban. Középiskolai tanulmányait Kecskeméten a Kertészeti Technikumban 1952-ben kitűnő eredménnyel fejezte be. A Kertészeti és Szőlészeti Főiskolán 1957-ben kitűnő minősítésű oklevelet, a Mezőgazdasági Mérnök-továbbképző Intézet Tanárképző Szakán 1962-ben jó minősítésű mezőgazdasági tanári oklevelet szerzett. 1957-ben a Szőlészeti Kutató Intézet Móri Telepére műszaki gyakornoki kinevezést kapott. Még ez évben a Kertészeti és Szőlészeti Főiskola Szőlőtermesztési Tanszékére egyetemi gyakornokká nevezték ki. 1958-tól egyetemi tanársegéd, 1965-től egyetemi adjunktus munkakörben dolgozott 1995-ben történt nyugdíjazásáig. 1975-ben 'summa cum laude' minősítéssel doktorrá avatták. Értekezésének címe: "A szőlő fontosabb zöldmunkáinak korszerűsítése". A híres szőlész „ötös fogat” utolsó élő tagja volt.

Az egyetemi oktatómunka minden szintjén, minden feladatban részt vett. Oktató munkáját nyugdíjazása után sem hagyta abba, s különösen jelentőset alkotott a határon túli levelező oktatásban, Erdélyben Nyárádszeredán, a Délvidéken Zentán, a Kárpátalján

Beregszászon, valamint a Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem Marosvásárhelyi Karán. A szőlészet és a borászat területén, hosszú időn át itthon, illetve a határon túli magyar lakta területeken végzett elméleti és gyakorlati oktató munkája elismeréseként 2012-ben a „Magyar Érdemrend tisztí keresztje” kitüntetésben részesült, amit az augusztus 20-i ünnep alkalmából a vidékfejlesztési miniszter adott át.

Országosan ismert és megbecsült szakember volt. Ennek ékes bizonyítéka, hogy egyetemi munkáján túl, hat évtizedes szakmai pályafutása alatt több mint ezer előadást és szakmai bemutatót tartott.

Kutatói munkájának főbb területei a fitotechnikai műveletek vizsgálata, a szőlő szaporítása és a szőlőnemesítés. A Kertészeti Egyetem Szőlészeti Tanszékének nemesítő munkájába 1973-ban kapcsolódott be. Kilenc állami minősítést kapott fajta nemesítői társa, ezek a Kozma Pálné muskotály és a Palatina csemegeaszőlő-fajták, a Mátrai muskotály, a Táltos, a Csillám, a Viktória gyöngye, a Paulus és a Vitalis fehérbort adó szőlőfajták, illetve egy vörösbort adó szőlőfajta a Duna gyöngye. Önálló nemesítői munkájának eredménye két magnélküli csemegeaszőlő-fajta, melyek állami elismerésüket Millennium és Ceres (Avanti) néven kapták.

Szakíróként is maradandót alkotott. Több mint 100 könyv, könyvrészlet, könyvfejezet, egyetemi jegyzet, tudományos dolgozat és szakcikk szerzője, illetve társszerzője. Egyetemi munkája mellett, évente 20-40 különböző szintű szakmai ismeretterjesztő, mérnöktovábbképző előadást és szakmai bemutatót tartott. Mindig tudta mi a dolga és azt alázattal, szorgalommal és fáradtságot nem ismerve végezte. Munkája elismeréseként az előbb említetten kívül tizenegy jelentős hivatalos elismerésben részesült. Tagja volt a Magyar Bor Akadémiának.

Kitüntetései:

- 1973. a Mezőgazdaság Kiváló Dolgozója,
- 1974. Porpáczy Aladár – a Magyar Kertkultúráért Kitüntető Emlékplakett,
- 1980, 1982. A TIT Országos Elnökségétől: "A tudományos ismeretek terjesztésében végzett eredményes és áldozatkész munkásságáért" c. oklevél,
- 1984. Kocsis Pál - emlékplakett,
- 1988. Mathiász János – emlékplakett,
- 1988. MÉM Kiváló Munkáért,
- 1999. Kosinszky Viktor-emlékérem,
- 2001. Szent István Egyetem Babérkoszorú ezüst fokozata,
- 2003. Miniszteri Elismerő Oklevél (Magyar Köztársaság földművelési és vidékfejlesztési minisztere),
- 2009. Magyar Felsőoktatásért Emlékplakett (A Magyar Köztársaság oktatási és kulturális minisztere),
- 2012. a Magyar Érdemrend tisztí keresztre,
- 2017. Szent István Egyetem rubint oklevél.

Dr. Bálo Borbála és Dr. Fazekas István
SZIE Kertészettudományi Kar, Szőlészeti Tanszék